

13. DERS

Siyer’i Mûcize Nesil Sâhabe Üzerinden Okumak

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

“Muhammed, Allah’ın elçisidir. Onunla beraber olanlar kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûya varırken ya da secde ederken görürsün. Allah’tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat’taki vasıflarıdır. İncil’deki vasıfları da şöyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, hasat yapanların hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelerdir. Allah onlardan inanıp iyi işler yapanlara mağfiret ve büyük mükâfat vâdetmiştir.”

(Fetih Sûresi, 48/29)

HİRA

- Ayetin: “Muhammed Allah’ın elçisidir ve O’nunla beraber olanlar...” deyip, hemen Sahâbe’ye dikkat çekmesi konusunda neler söylersiniz?
- “Kur’an’ın bir değil, binlerce mûcizesi vardır.” Bu mûcizelerin bazıları nelerdir?
- “Nübüvvetin en büyük mûcizesi Kur’an, Kur’an’ın en büyük mûcizelerinden biri de Sahâbe neslidir.” İfadesi hakkında ne dersiniz?
- Kur’an’ın mûcizevi bir nesil olan Sahâbe’yi ortaya çıkarması, bir daha çıkarabileceği anlamına gelir mi?
- Hz. Peygamber (sas) en güzel örnek, Sahâbe ise en güzel örneğin en güzel örnekleridir. Nasıl?

SİYER’İ TEK BAŞINA EFENDİMİZ’İN HAYATINDAN ZİYADE, NÜBÜVVET MEDRESESİNİN YETİŞTİRDİĞİ TALEBELER OLAN AŞHÂB İLE BAĞLANTILI OKUMALİYİZ.

Önceki derslerimizde Nübüvvet'in en büyük mûcizesinin Kur'an-ı Kerim olduğunu belirtmiştik. İlahî vahyin, Allah Resulü'ne (sas) verilmiş en büyük mûcize olduğuna herhalde hiç kimsenin bir itirazı olmayacaktır. Burada şöyle bir soru sormamız yerinde olacaktır: “Kur'an'ı en büyük mûcize kılan özellik nedir”? Bu soru çok önemlidir ve bu soruya doğru cevap bulmamız, bize ilahî kelamın değer ve kıymetini öğretecek niteliktedir. Bu soruya cevap bulma amacı ile Kur'an üzerinde biraz gayret gösterdiğimiz zaman görürüz ki; *Kur'an'ın bir değil, binlerce mûcizesi vardır.*

Örneğin; yirmi üç yıllık bir zaman diliminde tedricen inmesine rağmen içerisinde hiçbir çelişkinin olmaması, lafız-mana dengesinin insanı hayretler içerisinde bırakacak boyutta olması, mesajları ile toplumun her kesimine hitap edebilmesi, akılları ikna ederken yürekleri de tatmin etmesi, belli bir zamandan ve belli muhataplara konuşmasına rağmen evrenselliğini muhafaza edebilmesi, nazım, nağme ve tenasübü ile işitenleri adeta büyülemesi, korunmuşluğu ve kıyamete kadar bunun devam etmesi, eşsiz belağat ve fesahati, söz sultanlarına söz söylemeyi bıraktıracak kadar sözü yerinde ve güzel kullanabilmesi ve daha neler neler... Bu saymaya çalıştığımız hususlar onun mûcizelerinden sadece birkaçıdır. Bu sayılanların yanında Kur'an'ın en büyük mûcizelerinden biri de hiç şüphesiz inşa ettiği ilk insan olarak Efendimiz (sas) ve O'nun mübarek ellerinde yetişen örnek nesil olan Sahâbe'dir. Bir mûcize olan Sîret-i Mustafa, Kur'an'dan aldığı ilham ile bir mûcize nesil olan Sahâbe'yi yetiştirmiştir.

Sahâbe'nin nasıl mûcizevî bir nesil olduğunu bize, Fıkıh usulü sahasında kaleme aldığı “*Envârü'l-burûk fî envâi'l-furûk*” adlı eseri ile haklı bir otorite kazanan Maliki fakihi el-Karâfi) ö (1285/684 .şöyle belirtir : “*Ve kâle ba'du'l-usûliyyin, lev lem yekün li Resûlillahi sallallahu aleyhi ve selleme mü'cizetün illâ ashâbehü, le kefevhü fî isbati nübüvvetihi.*”

“*Bazı usul âlimleri derler ki: Eğer Efendimiz'in Nübüvveti'nin delili olarak Sahâbe neslinden başka hiçbir şey ortada olmasaydı, sadece Sahâbe'nin varlığı bile tek başına Nübüvvet'e delil olmak için yeterdi.*”¹

İmam Karâfi'nin bu sözü bize Sahâbe neslinin nasıl mûcizevî bir nesil olduğu gerçeğini duyurmaktadır. Bundan dolayı şu iddiayı rahatlıkla dile getirebiliriz: “*Nübüvvet'in en büyük mûcizesi Kur'an, Kur'an'ın en büyük mûcizelerinden biri de Sahâbe neslidir.*”

Bu mûcize nesli, Kur'an en güzel ifadelerle övüp, takdir etmiş ve kıyamete kadar gelecek olan tüm insanlığa örnek ve model olarak takdim etmiştir. Kur'an'a göre Sahâbe nesli, insanlık tarihinin en hayırlı topluluğudur.² Hakiki manada iman etmiş ve bunun bedellerini en ağır şartlarda ödemişlerdir.³ Onlar, sözlerinde ve özlerinde sadıktırlar.⁴ Onlar, Allah'tan razı

¹ el-Karâfi, *el-Furûk*, c.4, s.1305

² Âl-i İmran Sûresi, 3/110

³ Enfal Sûresi, 8/74

⁴ Haşr Sûresi, 59/8

olmuş ve O'nu (cc) da kendilerinden razı etmişlerdir. ⁵ Takvayı hayatlarının eksenine yerleştirmişlerdir. ⁶ Rüşdü/aklı olgunluğu tam anlamı ile elde etmişlerdir. ⁷ Birbirlerine karşı merhametli, kâfirlere karşı ise çetin/şiddetli olan izzetli bir cemaattir. ⁸ Mallarını ve canlarını gözlerini kırpmadan feda eden bir topluluktur. ⁹ İbadete düşkün ve sevdalı bir nesildir. ¹⁰ İman eden kardeşlerini kendi nefislerine tercih eden isâr kahramanı olan bir cemaattir. ¹¹ Cennet'e dünyadan uzanmış, yaptıkları ile mükâfat müjdelerini buradan almış bahtiyarlardır. ¹²

Bu özel ve güzel özellikleri haiz olan Sahâbe nesli, en güzel örnek olan Efendimiz'in (sas) mübarek ellerinde yetişmiş, kıyamete kadar gelecek olan tüm insanlığa örnek olarak takdim edilmiş, *en güzel örneğin, en güzel örnekleridir*. Hal böyle olunca, şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, her Sahabî'ye, Efendimiz'den (sas) bir iz düşmüştür. Böyle olduğu için de Sahâbe'yi okumak, bir yönü ile Efendimiz'i okumak, onlara düşen izler üzerinden, işin kaynağına doğru yürümektir. Bundan dolayı da Siyerü's-Sahâbe, Siyerü'l-Mustafa ile irtibatlandırılmalı, o mümtaz talebeler üzerinden hocaların hocası, muallim-i ekber ve evvel olan Efendimiz (sas) anlaşılmalı çalışılmalıdır.

Âlemlere Rahmet olarak gönderilen Kutlu Nebî'nin) sas) âleme bıraktığı en derin izlerden birisi hiç şüphesiz, güzel ahlakın temsil, tebliğ ve inşasıdır. O) sas), bu hakikatı şöyle beyan ediyordu: ***“Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.”***¹³ Gerçekten Efendimiz (sas) bir ömür bu güzel ahlakın inşası için çalışmış, elinin altında olan Sahâbe'nin de bu alanda istenilen kıvama gelmesi adına ciddi bir gayret sarfetmiştir. Efendimiz (sas), elinin altındaki bu yiğit zümreyi yetiştirirken, onlardan her birini ahlakın farklı bir alanında abidevi bir şahsiyet olarak yetiştirmiş, tabir caiz ise kurduğu nebevî potada Kur'an'ın elmas kılıcı ile onları yoğurmuş ve olgunlaştırmıştır. Dolayısıyla biz hangi Sahâbî efendimizi tanımaya çalışırsak çalışalım, onun üzerinden; hem Efendimiz'in (sas) onda derinleştirmek istediği nebevî izi, hem temsil ettiği ahlakî vasfın en ideal halinin nasıl olduğunu, hem de bizzat Efendimiz'in (sas) hayatını öğrenmiş oluruz.

Bir demet Sahâbe üzerinden, onlara düşen nebevî izlerin neler olduğunu, hangi Sahabî efendimizde, hangi ahlakî vasfın abideleştirilmeye çalışıldığını görmek istersek, şunları söyleyebiliriz:

Hız. Ebû Bekir: Sıdk/doğruluk ve sadakat ahlakı

Hız. Ömer: Kuvvet, güç ve adalet ahlakı

Hız. Osman: Hayâ, edep ve infak ahlakı

Hız. Ali: İlim, cesaret ve mücadele ahlakı

Hız. Hatice: Fedakârlık, vefa ve annelik ahlakı

---

⁵ Tevbe Sûresi, 9/100

⁶ Fetih Sûresi, 48/29

⁷ Hucurat Sûresi, 49/7

⁸ Fetih Sûresi, 48/29

⁹ Tevbe Sûresi, 9/88

¹⁰ Fetih Sûresi, 48/29

¹¹ Haşr Sûresi, 59/9

¹² Hadid Sûresi, 57/10

¹³ Müslim, *Talak*, 29

Zübeyr b. Avvam: İhlâs ve dostluk ahlakı
Talha b. Ubeydullah: Kerem ve cömertlik ahlakı
Ebû Ubeyde b. Cerrah: Emanet ve emniyet ahlakı
Abdurrahman b. Avf: Ticaret, iş ve ehliyet ahlakı
Sa'd b. Ebî Vakkas: Hamiyet ve hamaset ahlakı
Said b. Zeyd: Teslimiyet ve samimiyet ahlakı
Aişe bint Ebî Bekir: İlim ve içtihat ahlakı
Mus'ab b. Ümeyr: Tebliğ sevdası ve dava aşkı ahlakı
Erkam b. Ebî'l-Erkam: Talim ve terbiye/Eğitim ve öğretim ahlakı
Ebûzer-i Gifârî: Tevazu, izzet ve zühd ahlakı
Esma bint Yezid: Vakar ve itidal ahlakı
Nesibe bint Ka'b: Sabır ve iffet ahlakı
Sümeyra bint Ubeyd: Analık ve adayış ahlakı
Enes b. Nadr: Beklentisizlik ve cihad ahlakı
Abdullah b. Cahş: Takva ve şehadet ahlakı
Ümmü Eymen bint Sa'lebe: Rahmet ve merhamet ahlakı
Habbab b. Eret: Tevazu ve direniş ahlakı
Abdullah b. Mesud: Hüküm ve hikmet ahlakı
Ammar b. Yasir: Hakka ittibâ ve sebat ahlakı
Bilâl-i Habeşî: Sevgi ve tevekkül ahlakı
Selman-ı Fârisî: Hakikat arayışı ve güven ahlakı

Sahâbe neslinin böyle bir konumu olduğu için Efendimiz (sas) onları, tüm Müslümanlara örnek ve rehber olarak göstermiştir. İnsanların en hayırlılarının onlar olduğunu,¹⁴ onlara ateşin dokunmayacağını,¹⁵ her daim onların güzel bir şekilde anılması gerektiğini,¹⁶ en güzel sevgi ile onların sevilmesini,¹⁷ onların semanın yıldızları gibi ümmeti aydınlattıklarını,¹⁸ her birinin kendi katında farklı bir değeri olduğunu¹⁹ ve ümmetin onların değer ve kıymetini muhafaza etmeleri gerektiğini²⁰ dile getirmiştir.

Efendimiz (sas) vefatına yakın bir zaman diliminde şöyle buyurmuştur: ***“Allah! Allah! Benim Ashâb'ım. Allah! Allah! Benim Ashâb'ım. Aman Ashâb'ım hakkında kötü sözler söylemekten uzak durun. Benden sonra sakın onları hedef almayın. Unutmayın ki; onları seven, beni sevdiği için sever; onlara buğzeden, bana buğzettiği için buğzeder.***

¹⁴ Buhari, *Şehadet*, 151; Müslim, *Fedâilü's-Sâhabe*, 214

¹⁵ Tirmizi, *Kitabü'l-Menakıb*, 58

¹⁶ Buhari, *Fedâilu'l-Ashab*, 195; Müslim, *Fedâilü's-Sâhabe*, 221

¹⁷ Tirmizi, *Kitabü'l-Menakıb*, 58; Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, c. 5, s. 57

¹⁸ Müslim, *Fedâilü's-Sâhabe*, 207; Tirmizi, *Fiten*, 45

¹⁹ Tirmizi, *Kitabü'l-Menakıb*, 32

²⁰ İbn Mace, *Ahkâm*, 27; Hâkim, *Müstedrek*, c.1, s. 114

Onlara eziyet veren, bana eziyet vermiş olur. Bana eziyet verense Allah'a eziyet etmiş sayılır. Allah'a eziyet veren ise şüphesiz yakın bir cezayı hak eder." ²¹

Bu nebevî uyarıların altında yatan en önemli husus, hiç şüphesiz Sahâbe neslinin din binasının teşekkülünde oynadıkları roldü. Onlar kilit ve köprü bir nesil olarak dinin intikal ve muhafazası noktasında çok önemli bir fonksiyon icra etmişlerdi. Bundan dolayı onların değer ve kıymetine yönelik herhangi menfi bir adım, direk İslâm'a yapılmış sayılırdı. Hal böyle olunca, bizlerin Sahâbe ile olan ilişkisi, sadece tarihin bir döneminde yaşamış İslâm büyüklerini vefa ile anmak, onları unutmamak ve hayırlarla yâd etmek noktasından öte; İslâm'ı, imanı, Hz. Peygamber'i (sas) ve Kur'an'ı doğru bir şekilde anlayabilmemizin en önemli vesilesine dönüşür. Zira din, bizlere onların kanalıyla ulaşmıştır.

Sahâbe'nin Kur'an'ın cem' edilmesi ve anlaşılması yönündeki gayretleri, Efendimiz'in (sas) dünyasına ait herhangi bir rivayeti ve O'nun kutlu sözlerini zabt etme ve nakletme noktasındaki hassasiyetleri, İslâm'ın mesajlarını dünyanın dört bir tarafına ulaştırmak hususundaki azim ve gayretleri, buldukları beldelerde sahih ve selim bir din algısının oluşması adına canları pahasına verdikleri mücadeleleri, hep onlara biçilen rolün bir gereği idi.

Dolayısıyla Sahâbe'nin dünyasına dair ne varsa, onların hepsi Efendimiz (sas) ile bir şekilde alakalıdır. Onların tespiti, anlaşılması ve kavranılması bir yönü ile Siyer'in anlaşılması ve kavranılmasıdır. Böyle olduğu için kesinlikle Siyer okumaları, Sahâbe ile irtibatlandırılmalı, nebevî medresenin talebeleri olan o kutlu nesil üzerinden, Efendimiz'in (sas) daha fazla tanınmasının yolları aranmalıdır.

DÜŞMANIN GÖZÜNDEN BİR OKUYUŞ

Kâdisiye Savaşı, (H. 15/M. 636) İslâm Tarihi'nin en önemli savaşlarından biri idi. Bu savaşın neticesiyle İran toprakları imanla tanıştı ve bu vesile ile birçok yere İslâm'ın mesajları ulaştırıldı. O savaşta Müslümanlara, Aşere-i Mübeşşere'den olan Sa'd b. Ebî Vakkas, ²² İranlılara ise efsanevi liderleri Rüstem-i Zâl komuta ediyordu. Savaşa yakın günlerde Rüstem bir rüya görmüş, gördüğü rüyayı yanındaki kâhinlere tabir ettirmiş, onlarda o rüyayı Müslümanların galibiyeti olarak yorumlamışlardı. Bundan dolayı Rüstem, savaş yapmadan sorunu çözebilir miyiz diye, Müslümanlardan bir elçi istemişti. Bu talep üzerine Sa'd b. Ebî Vakkas, Rebî b. Amr isimli bir Sahâbî'yi ona göndermişti. Rüstem, İslâm elçisinin geleceğini duyunca yolları kırmızı halılarla, çadırının içerisini altın ve gümüşle bezenmiş minderlerle, ipekli perdelerle, kısacası etrafı gücünün timsali olacak ihtişamlı şeylerle donatmıştı. Bunu yapmaktaki amacı gelen İslâm elçisinin bu ihtişamı görerek, etkilenmesini sağlamak ve sahip oldukları gücü İslâm askerlerine ileterek onların yüreklerine korku salmaktı. Ancak Rebî b. Amr, "en büyük şeref İslâm'dır" ilkesince yetişmiş, önemli bir isimdi. O İslâm'dan aldığı güç ve kuvvetle, hiçbir şeye takılmadan, büyük bir vakarla o yolları yürüdü, atından indi ve onu çadırların direklerinden birine bağlayarak, Rüstem'in huzuruna doğru yürümeye başladı. Askerler: "Kılıcını bırak! Öyle komutanın huzuruna gir!" dediklerinde, sert bir ifadeyle: "*Ben*

²¹ Tirmizi, *Kitabü'l-Menakıb*, 57; Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, c. 5, s. 57

²² Hakkında daha fazla bilgi için bkz: Yıldırım, Muhammed Emin, *Arslan Pençesi/Hamaset Kahramanı, Sa'd b. Ebî Vakkas*.

kendi keyfîm ile sizin komutanınız ile görüşmeye gelmedim. O davet etti, ben de geldim. Kılıcımı alırsanız görüşmeden döner giderim.” dedi. Bu sözler Rüstem’e iletilince, Rüstem: “Bırakın gelsin” dedi ve Rebî belindeki kılıç ile Rüstem’in huzuruna çıktı.

Rebî b. Amr’ın bu vakur edası ve duruşu oradakilerin hepsini etkilemişti. Dili tutulsun diye çaba harcayan Rüstem’in kendi dili tutulmuştu. Rüstem bu halde Rebî b. Amr’a sordu: “Ey Elçi! Sizi buralara getiren amaç nedir? Neden ülkemize geldiniz?” Rebî b. Amr dedi ki: “Biz sizleri kula kul olmaktan kurtarıp Allah’a kul etmeye geldik. Biz sizleri dinlerin sömürüsünden kurtarıp İslâm’ın rahmetine kavuşturmaya geldik. Biz sizleri dünyanın darlığından kurtarıp, ahiretin genişliğine kavuşturmaya geldik. Kim bunları kabul ederse, biz de onu kabul eder, ondan vazgeçeriz. Kim de bu davetimize karşı çıkarsa, Allah’ın va’dettiğine kavuşuncaya kadar onunla savaşıyoruz.” Oradakiler büyük bir merak ile: “Allah’ın va’dettiği nedir?” diye sordular. Rebî dedi ki: “Şehit olanlarımıza cennet, sağ kalanlarımıza zafer!” Bu sözler Rüstem’i de, orada bulunanları da sarsmıştı. Bu derin sarsıntı ve şaşkınlık içerisinde Rüstem, Rebî b. Amr’a dedi ki: “Sen İslâm ordularının komutanı mısın?” Rebî b. Amr dedi ki; “Hayır, ben sadece sıradan bir askerim. Fakat Müslümanlar bir vücudun azaları gibidirler. Onların en alt seviyesinde olan birinin verdiği söz, en üst seviyede olan kişilerin vereceği söz gibidir.” Rüstem’in şaşkınlığı daha da artmıştı. Yanındaki müşavirlere dönüp dedi ki: “Eğer bu İslâm ordularının sıradan bir askeri ise kim bilir, çadırındaki komutanları nasıl biridir. Eğer komutanları böyle biri ise kim bilir Medine’deki halifeleri/liderleri nasıl biridir.” [Rüstem’in diyemediği hakikati de biz diyelim: “Eğer halifeleri böyle biri ise kim bilir, o halifeyi de yetiştiren Hz. Muhammed (sas) nasıl biridir.”] Rüstem bu sözler karşısında: “O zaman bize biraz mühlet verin, adamlarımızla görüşelim” dedi. Rebî dedi ki: “Biz, Peygamberimizden, ‘düşmanınıza üç günden fazla mühlet vermeyin’ uyarısını işitmişiz; bundan dolayı kararınızı çabuk verin.” Rüstem: “tamam” dedi. Bu görüşmelerden sonrada Rüstem yine elçi istedi, Hz. Sa’d ona yine elçiler gönderdi; ama hiçbir sonuç alınamayınca savaş kaçınılmaz oldu. İşin neticesinde de Müslümanlar büyük bir galibiyet elde etti.²³

Rüstem-i Zâl’in, Hz. Rebî’nin sözlerini ve halini, diğer Sahâbe ile irtibatlandırması, onun üzerinden diğer Sahâbe’yi anlamaya çalışması bizler için güzel bir örnek olmalıdır.

DÂRÜ’L-ERKÂM

- Sahâbe neslini tanımak bizlere ne gibi imkânlar sağlar?
- Kur’an-ı Kerim’e göre Sahâbe nesli nasıl bir değer taşır? Onlara yüklenen misyon nedir?
- Efendimiz, (sas) kutlu beyanları ile Sahâbe neslini bize nasıl anlatır? Hadisler çerçevesinde Sahâbe-Ümmet ilişkisi açısından neler söylenebilir?
- Sahâbe’nin din binasının teşekkülündeki yeri ve değeri konusunda neler söylersiniz?

²³ İbn Esir, *el-Kâmil*, c.2, s. 464-468

- Efendimiz'in (sas) güzel ahlakı, temsil, tebliğ ve inşa ederken, Sahâbe neslini de buna göre yetiştirmesi nasıl anlaşılmalıdır?

SUFFA

- NÜBÜVVET MEDRESİNİN YETİŞTİRDİĞİ TALEBELER OLAN SAHABİLERİ İYİCE TANI Kİ, ONLARIN ÜZERİNDE HZ. PEYGAMBER'İ DAHA İYİ TANIYABİLESİN.
- SAHÂBE NESLİNİN KUR'AN'IN BİR MÛCİZESİ OLARAK YETİŞTİKLERİNİ UNUTMA Kİ, İLAHÎ KELAM'IN BÖYLE BÜYÜK BİR POTANSİYEL TAŞIDIĞINI HER DAİM HATIRINDA TUTABİLESİN.
- KUR'AN'IN VE EFENDİMİZ'İN SAHÂBE NESLİNİN DEĞER, KIYMET VE MİSYONUNA DAİR SÖYLEDİKLERİNİ İYİCE KAVRA Kİ, ONLARLA DOĞRU BİR ZEMİNDE İLETİŞİM KURABİLESİN.
- GÜZEL AHLAKIN HER BİR VASFININ, BİR SAHABİ EFENDİMİZDE ABİDELEŞTİĞİNİ İYİCE ANLA Kİ, KEMALAT YÜRÜYÜŞÜNDE ONLARI KENDİNE REHBERLER EDİNEBİLESİN.
- SAHÂBE'NİN AHLAKLARINI AHLAK, YOLLARINI YOL, HALLERİNİ HAL OLARAK EDİN Kİ, ON DÖRT ASIR SONRA GELSEN BİLE, O GÜZEL İKLİME DÂHİL OLABİLESİN.